

Arrest

nr. 93 392 van 13 december 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 3 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MERTENS DE WILMARS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Irakese nationaliteit te bezitten en van Koerdische origine te zijn. U zou een Yezidi zijn en afkomstig van Bare, een dorp in de buurt van Mosul, te Centraal-Irak. U bent getrouwd en vader van drie kinderen. U verklaarde nooit naar school te zijn gegaan. Van jongs af werkte u als herder en wel tot aan uw vertrek uit Irak in september 2007. U verklaarde Irak te hebben verlaten daar arabieren uw schapen stalen en zij uw kinderen mishandelden en u vernederden. Daar u deze behandeling niet langer wilde ondergaan, besloot u samen met uw gezin en uw moeder het land te verlaten. Via Turkije kwam u met behulp van een smokkelaar uiteindelijk in Krasnadar, Rusland, terecht. Daar was er reeds

een Yezidische gemeenschap aanwezig. U begon te werken in een slagerij. In Rusland had u geen verblijfsstatuut waardoor u regelmatig door de politie werd opgepakt. U vond de situatie niet langer houdbaar en nam de beslissing om niet langer in Krasnador te blijven. Daar het voor u niet mogelijk was om met zijn allen te vertrekken, liet u uw echtgenote en kinderen eerst vertrekken met de smokkelaar. Er werd niet duidelijk afgesproken waar jullie naar toe zou gaan daar de smokkelaar beloofd had alles te regelen. Na hun vertrek, vernam u niets meer van uw echtgenote, kinderen en moeder. U verliet Krasnador en kwam uiteindelijk op 11 oktober 2010 in België aan. U vroeg nog dezelfde dag om internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten. U legt geen documenten voor ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt uw land te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

Uit uw verklaringen dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering van Irakese afkomst te zijn. Vooreerst legt u geen enkel identiteitsbewijs of enig ander begin van bewijs van identiteit en nationaliteit voor. U verklaart dat u uw identiteitsdocumenten bij de smokkelaar zou hebben achtergelaten (zie CGVS, p. 11). In dit verband is het opmerkelijk dat ofschoon u in eerste instantie verklaarde een identiteitskaart te hebben gehad, u terugkomt op deze verklaring als u wordt gevraagd waar u deze bent gaan afhalen. U stelt dan nooit over een identiteitskaart te hebben beschikt (zie CGVS, p. 11). Ook zou u geen enkel ander begin van bewijs in verband met uw herkomst uit Irak kunnen voorleggen daar u geen enkel contact meer onderhoudt met mensen uit uw regio van herkomst. Eveneens zouden er geen familieleden meer woonachtig zijn in Bare daar zij ook zouden zijn gevlucht. U verklaart momenteel niet te weten waar zij zich zouden kunnen bevinden en stelt dus ook geen enkel contact meer met hen te hebben (zie CGVS, p.7 en 9). Gezien het feit dat u 37 jaar in Bare woonachtig bent geweest is het toch opmerkelijk te noemen, dat u er niet in zou slagen met een van uw voormalige dorpsgenoten in contact te komen en hen de vraag te stellen enig begin van bewijs in verband met uw herkomst op te sturen. Ook is het frappant dat u verklaart geen enkel contact meer te hebben met uw familie. Te meer daar u geen aannemelijke uitleg kan geven waarom dit het geval is (zie CGVS, p. 6). De afwezigheid van enig begin van bewijs van uw identiteit/nationaliteit en het ontbreken van enige aanvaardbare verklaring hiertoe, kan dan ook als een contra-indicatie van uw beweerde Irakese herkomst worden geïnterpreteerd.

Voorts wijst het Commissariaat-generaal er op dat uw kennis aangaande uw beweerde woonplaats Bare, de omgeving van Bare en zelfs Irak, in het algemeen dusdanig ontoereikend is, dat deze onwetendheden verder afbreuk doen aan uw beweerde Irakese afkomst. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u wel enige kennis heeft, maar dat deze kennis echter totaal onvoldoende is voor iemand die beweert zijn hele leven Centraal-Irak te hebben gewoond. De informatie waarop het CGVS zich baseert, werd toegevoegd aan het administratief dossier (zie blauwe map).

Zo is het bijzonder opmerkelijk dat u niet weet wat de hoofdstad van Irak is. U stelt enkel Kerbala te kennen als Irakese grootstad. Evenmin weet u welke belangrijke rivieren er door het land stromen (zie CGVS, p. 9). Dat u deze essentiële feiten niet kan weergeven is een ernstige contra-indicatie voor uw beweerde herkomst uit Irak. Eveneens niet te begrijpen is het feit dat u niet kunt weergeven hoe de partij van Saddam Hussein heet (zie CGVS, p.12). Dergelijke onwetendheid laat weinig ruimte om geloof te hechten dat uw beweerde herkomst uit Centraal-Irak. Tot aan de val van Saddam Hussein beheerste zijn partij immers de volledige Irakese samenleving. U kan evenmin aangeven wanneer het regime van Saddam Hussein ten val werd gebracht. U stelt hierover geen enkel idee te hebben (zie CGVS, p.11). Dit is uiterst merkwaardig voor iemand die beweert nagenoeg zijn hele leven onder het regime van Saddam Hussein te hebben geleefd, waarvan is geweten dat hij het Koerdische volk onderdrukte en dus zéér gevreesd was. U wijt u onwetendheid aan het feit dat een eenvoudige herder was die zich enkel met zijn beesten bezig hield. Echter, uw gebrek aan kennis is dusdanig flagrant dat hiervoor geen enkele redelijke uitleg kan worden geboden en slechts kan worden geconcludeerd dat er weinig ruimte is om geloof te hechten aan uw beweerde herkomst uit Centraal Irak.

Eveneens dient te worden opgemerkt dat u op vragen die essentiële elementen uit uw leefwereld aanbelangen, geen antwoord kent. Gevraagd naar welk biljetten en muntstukken er na de val in Centraal-Irak in omloop waren, stelt u niet te weten of er al dan niet muntstukken werden gehanteerd (zie CGVS, p. 10). Dat u niet weet of er al dan niet munten werden gebruikt, is weinig geloofwaardig. Uw onwetendheid ter zake doet verder afbreuk aan uw beweerde herkomst uit Centraal-Irak, te meer daar u verklaarde landbouwproducten te verkopen op de lokale markt (zie CGVS, p.14). Evenmin kunt u zeggen welke nummerplaten de wagens in uw regio hebben (zie CGVS, p. 10). Hoogst opmerkelijk is eveneens het gegeven dat u verklaart geen Arabisch te spreken en te begrijpen. U zou

immers geboren en getogen zijn in een streek waar de officiële taal Arabisch is en waar het Arabisch ook effectief wordt gesproken in het dagelijkse leven. Uw verklaring als zou u geen enkele woord Arabisch spreken is daarenboven eveneens frappant in het licht van uw verklaringen reeds na enkele jaren in Rusland woonachtig te zijn geweest, wel al wat Russisch te spreken zie CGVS, p. 13). Tenslotte verklaart u met uw vader naar het religieuze centrum van de Yezidi's in Lalish, in de regio Sheikhan te zijn geweest. Het is dan ook bevreemdend dat als u gevraagd wordt naar Yezidische heiligdommen bij u in de buurt, u op deze vraag geen antwoord kan geven. Dit terwijl de Yezidi tempel van Chelmaran in de regio Sinjar ligt alwaar u van beweert afkomstig te zijn (zie CGVS, p.14). Op basis van bovenstaande vaststellingen kan dan ook worden betoogd dat u allerm minst overtuigt voor wat betreft uw kennis over enkele pertinente aspecten van het dagelijkse leven te Bare in Centraal-Irak. Uw verklaringen terzake schragen dan ook de vaststelling van het Commissariaat – Generaal dat u niet overtuigt voor wat betreft uw beweerde herkomst uit Irak.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u de grootste moeite heeft om Bare te situeren. U geeft wel enkele dorpen op in de omgeving en verklaart dat Bare behoort tot Mosul, maar verder dan dat komt u niet. Volgens informatie waar het CGVS zich op baseert, ligt Bare in de provincie Ninewa, in het district Sinjar. Mosul is weliswaar de provinciehoofdstad maar de provincie wordt in feite aangeduid met de naam Ninewa. Wanneer u wordt gevraagd in welke provincie uw dorp ligt, stelt u geen idee te hebben. Van Ninewa heeft u zelfs nog nooit gehoord (zie CGVS, p. 11). Dat u nog nooit van Ninewa zou gehoord hebben, is weinig geloofwaardig. Gevraagd naar welke andere steden nog tot het district Mosul behoren, antwoordt u foutief Dohuk en Sheikan (zie CGVS, p.11). Dohuk ligt zelfs niet in dezelfde provincie. Evenmin kan u Bare situeren ten opzichte van Mosul. U komt niet verder dan te verklaren dat het dorp te midden van verschillende bergen ligt (zie CGVS, p.12). Op de vraag of Bare in buurt van de Irakese landsgrens ligt, verklaart u dat u in de buurt van de grens met Dohuk woonde. Uw antwoord wekt verbazing daar uw dorp, in tegenstelling tot uw verklaring, dicht bij de Syrische grens is gelegen en de grens met Noord-Irak, en dus Dohuk, een stuk verder ligt (zie CGVS, p. 12). De uitleg die u geeft voor uw gebrekkige geografische kennis is dat u buiten Sheikan nooit andere steden in Irak zou hebben bezocht (zie CGVS, p.12). Het feit dat u wel enige informatie kan geven over dorpen in de buurt van Bare, weegt niet op tegen bovenstaande onwetendheden.

Uw beweerde afkomst uit Irak kan op basis van bovenstaande verklaringen niet worden weerhouden. Daar er geen geloof wordt gehecht aan uw Irakese origine, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u er zou hebben meegemaakt. Er dient dan ook te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Wegens het afleggen van frauduleuze verklaringen betreffende uw herkomst is het evenmin mogelijk in te schatten of er in uw hoofde sprake is van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bijgevolg kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing niet conform is aan de artikelen 45, 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet).

Verzoeker verwijst naar het feit dat hij niet op de hoogte is waar zijn echtgenote en kinderen zich bevinden; dat het voor hem een moeilijke periode is geweest met psychische gevolgen en al zijn aandacht gericht was op het opzoeken van zijn familieleden; dat hij niet geschoold is en moeite heeft om zich een aantal uren op het interview te concentreren; dat hij de laatste vijf jaar niet meer in Irak heeft gewoond en het niet zo onzinnig is dat verzoeker geen contact meer heeft met zijn geboortedorp.

Verzoeker houdt vol dat hij Irakees is en hij aldaar niet van de nodige bescherming kan genieten.

2.2. De Raad merkt op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats moet nagaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht.

Voor de beoordeling van de voorwaarde dat de verzoekende partij de bescherming van het land van nationaliteit niet kan of, uit hoofde van deze vrees, niet wil invoeren, moet de "nationaliteit" begrepen worden als de band tussen het individu en een bepaalde Staat (UNHCR, *Guide des procédures et*

critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés, Genève, 1979, heruitgave, 1992, § 87).

Het probleem van het bewijs van de nationaliteit van de asielzoeker stoot op moeilijkheden, zowel in rechte als in feite. Het feit dat de Raad overeenkomstig de artikelen 144 en 145 van de Grondwet geen rechtsmacht heeft om de nationaliteit van de asielzoeker te bepalen, noch om te beslissen welke nationaliteit deze bezit, of hij er meerdere heeft dan wel of hij staatloze is, mag er niet toe leiden dat het onderzoek naar de gegrondheid van een asielaanvraag onmogelijk wordt gemaakt.

In geval van twijfel komt het beide partijen toe de Raad zo precies en gedetailleerd mogelijk in te lichten over het land ten aanzien van hetwelk het onderzoek van de beschermingsaanvraag dient te worden uitgevoerd.

Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden.

Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit voldoende aantoont.

Bij de beoordeling van deze redenen en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij.

Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Het is te dezen niet kennelijk onredelijk dat de commissaris-generaal aan verzoeker, ongeacht zijn opleiding, de gegevens heeft gevraagd die in de bestreden beslissing zijn aangehaald.

Verzoekers betoog inzake zijn opleiding en mentale situatie ingevolge de fysieke verwijdering van zijn gezin kan niet aangenomen worden als dienstig verweer ten aanzien van de frappante onwetendheden inzake zijn voorgehouden land van herkomst, te dezen Irak. Het is immers niet aannemelijk dat (i) verzoeker de hoofdstad niet kent, (ii) de partij van Saddam Hoessein niet kan benoemen, (iii) niet weet of er al dan niet munten worden gebruikt (iv) geen woord Arabisch spreekt in acht genomen dat het in zijn voorgehouden streek van afkomst de officiële taal is en hij na een paar jaar verblijf in Rusland wel een aantal woorden Russisch kent (v) de naam van de provincie waar hij woonde niet kan duiden (vi) zijn woonplaats niet kan situeren ten aanzien van Dohuk en de Syrische grens. Verzoeker blijkt aldus geen kennis te hebben van elementen waarvan aangenomen moet worden dat zij behoren of behoorden tot zijn directe Iraakse leefomgeving.

Gelet op deze vaststellingen, zoals deze blijken uit zijn verklaringen (gehoor CGVS), kan niet aangenomen worden dat verzoeker de Iraakse nationaliteit bezit.

Aangezien verzoeker niet aantoont de Iraakse nationaliteit te bezitten, dient de vrees voor vervolging of de mogelijkheid tot bescherming ten aanzien van de vermeende vervolgingsfeiten in Irak niet te worden onderzocht.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Bij gebrek aan elementen betreffende zijn afkomst toont hij evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS